

**NADAL SENSE
PESSEBRE A
BARCELONA**

La plaça Sant Jaume de Barcelona no acollirà aquest any el tradicional pessebre que organitza l'Ajuntament per evitar aglomeracions de visitants i curiosos en una cita indispensable al calendari nadalenc de la ciutat. Com a alternativa, el tinent d'alcaldia

de Cultura, Joan Subirats, va explicar que es farà una exposició fotogràfica amb els muntatges dels últims 10 anys –la majoria polèmics– que es desplegarà al pati de l'Ajuntament. Pel que fa a la Cavalcada, Subirats va garantir que els Reis “vindran” a Barcelona.

Les entitats socials llancen un SOS per la falta de fons

L'augment d'usuaris per la pandèmia empeny les ONG a endeutar-se

MARTA RODRÍGUEZ CARRERA
MARTORELL

L'emergència social que ha esclatat en paral·lel a la crisi sanitària del coronavirus ha deixat les entitats socials sense fons per passar fins a final d'any. Durant la pandèmia el nombre de persones que hi han buscat ajuda no ha fet més que augmentar i, amb una segona onada d'incertesa durada i intensitat, les ONG alerten que si no hi ha una injecció de diners públics s'hauran de replantejar continuar amb alguns dels seus programes o fins i tot endeutar-se, fet que encara agreujarà més els seus balanços. Les dades del sector retraten una situació “al límit”, perquè als usuaris habituals s'hi han sumat des de la primavera almenys 700.000 persones. Tot i que en línies generals la solidaritat ha funcionat i han augmentat les donacions, tant d'empreses com de particulars, l'increment de persones que necessiten ajuda per pagar aliments i el lloguer sobrepassa qualsevol pressupost, subratlla Francina Alsina, presidenta de la Taula del Tercer Sector.

La pandèmia acaba el pressupost

A la Creu Roja els usuaris atesos s'han gairebé quadruplicat respecte a la situació pre-pandèmia: han passat de 140.000 a mig milió. L'entitat calcula que fins a finals d'any haurà destinat 13 milions només a l'emergència social provocada pel covid, a banda de continuar amb les ajudes ordinàries. El “pitjor” és la gran “incertesa” que obre aquesta segona onada, perquè el nombre de persones ateses es pot disparar encara més si finalment hi ha una aturada de l'activitat o si l'economia no remunta i no permet que els treballadors tornin a la feina, així que es fa difícil la planificació, explica Enric Morist, coordinador de l'ONG. En tot cas, s'ha advertit que hi ha un “esgotament” dels donants habituals, perquè empreses i ciutadania pateixen els efectes de la crisi. “Estem patint un tsunami i estem en una situació d'UCI social”, il·lustra per reclamar que les administracions públiques s'afanyin a destinar més diners a l'assistència social.

Al setembre Càritas ja va acabar el pressupost anual perquè mes a mes ha hagut d'atendre, com tot el sector, gent que fins ara no havia hagut de recórrer als serveis socials ni entitats. Tant l'Ajuntament de Barcelona com les gran entitats socials coincideixen que el 30% de les

digne que intenten defensar els interessos dels veïns.

De fet, l'anunci d'aquest nou decret del Govern s'ha agafat amb escepticisme tant per part de les xarxes d'habitatge com per l'Ajuntament de Barcelona, que ahir va subratllar que només aquest dimecres el consistori tenia notificades fins a 15 ordres d'execució de desnonaments a famílies vulnerables, que afecten 29 persones adultes i 15 menors. “Esperem que aquests desnonaments no es produeixin i que els Mossos d'Esquadra no hi acudeixin amb dispositius desmesurats d'ordre públic”, van manifestar des del consistori.

La dada –15 desnonaments en un dia– és elevada però habitual. A Barcelona, en 40 dies (entre el 14 de setembre i el 23 d'octubre) es van produir 443 desnonaments, és a dir, una desena al dia. Ahir mateix la regidora d'habitatge de Barcelona, Lucía Martín, va explicar que aquests processos han afectat més de 1.200 persones, entre les quals gairebé 500 menors.

Segons la regidoria, el 80% de les famílies afectades per desnonaments tenen ingressos per sota del llindar de la pobresa. Aquestes dades estan recollides en un informe de la Unitat Antidesnonaments que el consistori barceloní ja ha enviat al president del govern espanyol, Pedro Sánchez, a qui demana que aturi els desnonaments. “Cal aturar aquests desnonaments ja”, va rebre Martín ahir en un tuit. En aquesta mateixa línia, dilluns, l'alcalde de Barcelona, Ada Colau també va advertir que, si no es troba una solució per a les famílies més vulnerables, hi havia el risc que es produeixi un “esclat social”.

Voluntaris repartint menjar a l'església de Santa Anna, al casc antic de Barcelona, durant la primera onada de la pandèmia. XAVIER BERTRAL

Pobresa
El 30%
dels que han
necessitat
ajuda són nous
en el circuit

persones que han necessitat ajuda per tirar endavant són noves en el circuit. El dur cop de la crisi del 2008 encara s'arrossega i moltes persones, fins i tot amb una feina, van haver de fer servir els estalvis. I en aquesta dècada l'encariment dels preus relacionats amb l'habitatge els ha deixat sense capacitat per estalviar. Sense aquest “coixí”, molts també estan a l'espera de cobrar l'ingrés mínim vital, afirma Morist, que reclama a l'administració “més rapidesa i agilitat” per tramitar els ajuts. “Si es paguessin a l'hora molts dels que han vingut no ens necessitarien i a nosaltres ens destensaria els serveis”, destaca.

Les subvencions arriben tard

Des de la Taula, que aplega 3.000 entitats del tercer sector de Catalunya, Francina Alsina adverteix que la pandèmia ataca “els més vulnerables” d'una societat que des de

fa més d'una dècada és incapaç de retallar el 20% de pobresa enquistada, i critica que des de l'administració pública s'ha invertit menys en pal·liar l'emergència social que en la sanitària, una tendència que és històrica. La plataforma està a l'espera de conèixer de primera mà en quina situació financera i assistencial ha deixat la pandèmia les heterogènies organitzacions, però Alsina apunta que l'increment de la seva activitat haurà fet que en molts casos hagin hagut de demanar les “pòlisses de crèdit” per poder mantenir l'assistència, en un “sistema pervers” ocasionat per les subvencions públiques que arriben “tard i en poca quantitat”. Per això la Taula reclama des de fa anys una llei del tercer sector per, entre altres aspectes, reduir “el viacrucis de la burocràcia”.